

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, judecător N. Arabadji
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

31 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova,

Judecători –

Nicolae Craiu, Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Burdujan Mihail, prin intermediul avocatului Oleg Bondarenco, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017, prin care a fost respins apelul lui Burdujan Mihail și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 octombrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Olgăi Burdujan către Mihail Burdujan, cu privire la stabilirea domiciliului copilului,

c o n s t a t ă :

La 24.06.2016, Burdujan Olga s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Burdujan Mihail cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor.

În motivarea acțiunii, a indicat că a fost în relații de căsătorie cu Burdujan Mihail, căsătoria fiind înregistrată la data de 14 octombrie 2011. Din căsătorie, XXXX, s-a născut copilul minor XXXX, fapt confirmat prin certificatul de naștere seria XXXXX.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 31 martie 2016, căsătoria dintre Burdujan Olga și Mihail Burdujan a fost desfăcută. Prin aceeași hotărâre s-a dispus încasarea de la pârât în beneficiul reclamantei, Burdujan Olga, a pensiei de întreținere pentru copilul minor.

După desfacerea căsătoriei, ea cu fiul minor locuiesc separat de pârât. La început relațiile de familie erau normale, iar cu trecerea timpului pârâtul a început a ignora relațiile de familie, a devenit agresiv, aplica violența față de ea, din care considerente copilul a început să se streseze.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 octombrie 2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017, acțiunea a fost admisă.

În justificarea soluției instanța de apel a indicat că instanța nu poate trece cu vederea comportamentul apelantului Mihail Burdujan în raport cu familia, mai cu

seamă cu soția sau fosta soție (intimata), care este mama unui copil în vârstă fragedă doar de X ani. Or, conform declarațiilor intimatei și materialelor speței apelantul de nenumărate ori a manifestat un comportament agresiv și violent față de ea.

La 13.09.2017, Burdujan Mihail, prin intermediul avocatului Oleg Bondarenco, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudicare.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a admis încălcarea dreptului recurentului la un proces echitabil prin faptul omiterii expunerii asupra argumentelor apelului, prin invocarea în motivarea deciziei recurate a unor circumstanțe străine cazului examinat și a unor concluzii care vin în contradicție vădită cu dispozitivul deciziei recurate.

La 17.01.2017, Burdujan Olga a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea acestuia ca inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Burdujan Mihail, prin intermediul avocatului Oleg Bondarenco, ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de apel, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Burdujan Mihail, prin intermediul avocatului Oleg Bondarenco.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova,

Judecători –

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean